

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžr/123/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014200479
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8014200479.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci navrhovateľa: SWIPO, s.r.o., Matice Slovenskej 1, 091 01 Stropkov, právne zastúpeného JUDr. Vítalijom Frankom - advokátom, Slovenská 69, 080 01 Prešov proti odporcovi: Okresnému úradu Prešov, pozemkový a lesný odbor, Masarykova 10, 080 01 Prešov, za účasti: 1) F.. K. E., bytom N. č. X/XX, L., 2) F.. S. E., bytom O. N. č. XXX, J. mesto nad I., 3) I. I., bytom G. č. X/X, N. J. I., 4) M. H., bytom Y. 1. mája č. XXXX/X, N. J. I., 5) S. P., bytom V. č. XXX/X, G. G., 6) Ing. Z. P., bytom V. č. XXX/X, G. G., 7) Z. P., bytom V. č. XXX/X, G. G., 8) S. V., bytom H. č. XXX, E., 9) D. I., bytom N. č. XXXX/X, K.- I., 10) S. L., bytom I. č. XXXX/XX, K., 11) I. P., bytom K. č. XXX/X, K., 12) F.. D. S., bytom L. č. XXXX/XX, K.- I., 13) S. E., bytom H. č. XXX/XX, H., 14) O. E., bytom Na I. č. XXXX, N. XXX XX, okres Y., P. V., 15) Z.. V. Y., P. O.. XX, V., 16) Z.. G. E., L. č. 3, H., 17) Daňového úradu Prešov, Hviezdoslavova č. 7, Prešov, 18) K. K., Z. č. XXX/XX, N.- Q., 19) JUDr. N. S., H. č. 3, K., 20) Daňového úradu Stropkov, Hlavná č. 1737/61, Stropkov, 21) S.. S. L., H. J. č. XX, S., 22) Z.. K. H. S., F. B. X. č. 2, S., 23) Z.. E. X., E. č. XX, K. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu č. OU-PO-PLO-2014/527-119/DB zo dňa 20. februára.2014, o odvolaní odporcu a o odvolaní oprávnených osôb S. E., bytom H. č. XXX/XX, H., I. I., bytom G. č. X/X, N. J. I., Z. P., bytom V. č. XXX/X, G. G., M. H., bytom Y. X. S.. XXXX/X, N. J. I., D. I., , bytom N.. XXXX/X, K.- I., F.. D. S., bytom L. č. XXXX/XX, K.- I., S. L., bytom I. č. XXXX/XX, K., proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. júna 2015, č.k. 1Sp /9/2014-253, v spojení s opravným uznesením z 23. mája 2016, č.k. 1Sp/9/2014-363, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25. júna 2015, č.k. 1Sp/9/2014-253, v spojení s opravným uznesením z 23. mája 2016, č.k. 1Sp/9/2014-363, m e n í tak, že rozhodnutie odporcu č. OU-PO-PLO-2014/527-119/DB zo dňa 20. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len krajský súd) z r u š i l rozhodnutie odporcu zo dňa 20. februára 2014, č. OU-PO-PLO-2014/527-119/DB, podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 a 250q ods. 2 O.s.p. a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Správny orgán rozhodol podľa § 9 ods. 4 zákona o pôde tak, že dňom právoplatnosti rozhodnutia sa oprávneným osobám vydávajú nehnuteľnosti - novovytvorené parcely v katastrálnom území H.:

Parcely registra CKN Druh pozemku Výmera v m2

XXX/X ostatná plocha 3564
XXX/X ostatná plocha 15431
XXX/X ostatná plocha 216

podľa geometrického plánu (ďalej len „GP“) vyhotoveného v rámci znaleckého posudku č. 10/2008 Ing. M. Y., súdnym znalcom dňa 11.08.2008 autorizačne overeného dňa 11.08.2008 a úradne overeného Správou katastra Prešov dňa 14.08.2008, v ktorých sú v súčasnosti vyporiadané časti pozemkovoknižných parciel mpč. XXX/X, mpč. XXX/X a mpč. XXX/X predtým evidované v pozemkovoknižnej vložke č. XXX (ďalej len „PKV“) pôvodné k. ú. H., ktoré prešli na štát v rozhodujúcom období v zmysle § 6 ods. 1 písm. m/ zákona o pôde.

Krajský súd preskúmal odvolaním napadnuté neprávoplatné rozhodnutie odporcu podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

1. Z vykonaného dokazovania zistil, že odporca nepostupoval v súlade so zákonom, ak v úvodnej časti preskúmaného rozhodnutia uviedol, že rozhodol o návrhu S. E., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. XXX vo veci uplatnenia práva na vydanie nehnuteľnosti podľa § 9 ods. 1 v nadväznosti na § 13 Zákona o pôde bez toho, aby označil aj okruh oprávnených osôb a že sa jedná o uplatnenie práva proti povinnej osobe podľa § 3 ods. 2 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby bývalá spoločnosť KOVOHUTY Krompachy, akciová spoločnosť, naposledy so sídlom Ul. 29. Augusta 586, 053 42 Krompachy, ako právna nástupkyňa povinnej osoby v zmysle § 5 ods. 1 zákona o pôde Kovohuty Krompachy, štátny podnik, naposledy so sídlom Krompachy bez toho, aby uviedol povinnú osobu. Bez uvedenia povinnej osoby sa stalo rozhodnutie odporkyne nevykonateľným. Povinnosťou odporcu bolo v úvodnej časti uviesť tak okruh oprávnených osôb, ako aj povinnú osobu. Odporca v úvodnej časti okruh účastníkov neuviedol. Uviedol len účastníkov správneho konania, a to: SWIPO, s.r.o. Stropkov, Z.. V. Y., Z.. G. E., Daňový úrad Prešov, K. K., Z.. N. S.. Daňový úrad Stropkov, S.. S. L., Z.. K. H. S. a Z.. E. X.. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia síce vyplýva okruh oprávnených osôb podľa Zákona o pôde, avšak nevyplýva z neho, kto je povinnou osobou. Skutočnosť, že pôvodná povinná osoba v čase uplatneného uplatnenia nároku, a to Kovohuty Krompachy, štátny podnik a následne Kovohuty Krompachy, a.s., zanikla nie je dôvodom pre to, aby sa správny orgán nezaoberal tým, kto v súčasnosti je povinnou osobou. Následkom toho je rozhodnutie odporkyne nevykonateľné.

2. Podľa vyvlastňovacieho rozhodnutia ONV v Prešove, odbor výstavby a ÚP zo dňa 22.10.1983 boli vyvlastnené časti žiadaných pozemkov podľa geometrického plánu č. 243-1-3401-113-81 zo dňa 06.10.1981 v prospech Československého štátu do správy MNV v S. na Ľarchu H. v podiele 1/2 a neznámych vlastníkov ohľadom podielu 1/2 neb. K. E. pre účely výstavby Doškoľovacieho strediska ĽM v k. ú. H.. ONV v Prešove, odbor výstavby a ÚP dňa 12.03.1984 pod č. Výst. 850/1984-Mi vydal stavebné povolenie pre stavbu - Doškoľovacie stredisko pre ľudové milície na pozemku č. EN XXX a XXX (správne by malo byť XXX) k. ú. H., ktorá pozostáva z: hlavný objekt, terénne úpravy, cestné komunikácie, elektr. káblová sieť, vonkajšie osvetlenie, NN prípojka. Dňa 24.09.1985 bola uzavretá dohoda o užívaní objektu „Doškoľovacie stredisko pre ĽM H.“ a pozemkov, na základe ktorej sa MNV v Margecanoch zaviazal odovzdať po kolaudácii národnému podniku Kovohuty Krompachy „Doškoľovacie stredisko pre ĽM“ a pozemky strelnice (na parcelách EN XXX a XXX - správne XXX).

Krajský súd sa stotožnil s názorom správneho orgánu, že žiadané pozemky nemali byť zahrnuté do

konkurznej podstaty a ich zahrnutím došlo k porušeniu Zákona o konkurze a vyrovnaní. Povinnosťou správneho orgánu bolo od začiatku skúmať, či predmetné pozemky v čase ich vyvlastnenia boli pozemkami tvoriacimi poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patriaci podľa § 1 ods. 1 Zákona o pôde, alebo mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 2 Zákona o pôde, keď ako to vyplýva aj z podkladov, ktoré viedli k vyvlastňovaciemu rozhodnutiu a k stavebnému rozhodnutiu, jednalo sa o pozemky strelnice. V tej súvislosti sa krajskému súdu javilo, že správny orgán nesprávne právne posúdil vec, ak tieto pozemky považoval za pozemky, na ktoré sa vzťahuje reštitučný nárok.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 250l ods. 2 O.s.p. a účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, pretože úspešný navrhovateľ si neuplatnil nárok na náhradu trov konania a ostatní účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Opravným uznesením z 23. mája 2016, č.k. 1Sp/9/2014-363, krajský súd opravil výrokovú časť svojho rozhodnutia z 25. júna 2015 v časti výroku o náhrade trov konania tak, že „ odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 437,- eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu. Súčasne opravil aj posledný odsek odôvodnenia rozsudku tak, že odôvodnil výrokovú časť o náhrade trov konania.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podali oprávnené osoby a odporca v zákonnej lehote odvolanie. Poukázali na správne konanie, ktoré je vedené od roku 1991. 1.Preskúmaným rozhodnutím rozhodol správny orgán v zmysle rozsudku NS SR sp. zn. 4Sžo/64/2010 z 30. novembra 2011 keď posúdil, že štyria súrodenci: S. E. nar. X. Z. XXXX. (zomrel 1X. P. XXXX), I. E. nar. XX. M. XXXX (zomrel XX. Z. XXXX), S. V. rod E. nar. XX. Q. XXXX (zomrela XX. M. XXXX) a M. P. rod. E. nar. XX. O. XXXX (zomrela XX. S. XXXX) sú oprávnené osoby v zmysle § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. c/ zákona o pôde. Z dôvodu, že oprávnené osoby v priebehu správneho konania zomreli, správny orgán konal s ich právnymi nástupcami - dedičmi. Pri dedičoch sa však už neskúmajú podmienky ako pri oprávnenej osobe. Výrok preskúmaného rozhodnutia presne popisuje osoby, kto je dedičom po akej oprávnenej osobe, podľa akého zákonného ustanovenia. Nesúhlasia s tvrdením krajského súdu, že okruh oprávnených osôb vyplýva len z odôvodnenia rozhodnutia.

2.V ďalších dôvodoch odvolania odporca cituje dikciu ustanovenia § 5 ods. 1 zákona o pôde a uviedol, že povinnú osobu posudzoval ku dňu 24. jún 1991, t.j. ku dňu účinnosti zákona o pôde. Povinná osoba mala s nehnuteľnosťami, na ktoré bol uplatnený reštitučný nárok zaobchádzať so starostlivosťou riadneho hospodára a do času vydania týchto nehnuteľností oprávneným osobám, resp. ich dedičom, nesmela ich scudzit' pod sankciou absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Z uvedeného nič iné nevyplýva len to, že okamih určenia povinnej osoby je deň účinnosti zákona o pôde. V danom prípade takouto povinnou osobou ku dňu účinnosti zákona o pôde boli Kovohuty Krompachy, štátny podnik, naposledy so sídlom Krompachy. S ním oprávnené osoby uzatvorili dohodu o vydaní žiadaných nehnuteľností. Predmetná dohoda bola schválená Pozemkovým úradom Prešov rozhodnutím č. 540/92/12/Šp zo dňa 23. júna 1992 podľa § 9 ods. 2 zákona o pôde. Avšak dané rozhodnutie bolo po šiestich rokoch zrušené, medzi tým povinná osoba bola v roku 1994 v zmysle zákona č. 92/91 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby privatizovaná spoločnosťou KOVOHUTY Krompachy, a.s., naposledy so sídlom Ul. 29. augusta 586, Krompachy, na ktorú v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 92/91 Zb. prešli zo zákona záväzky povinnej osoby, to znamená, že tá nemohla taktiež predmetné žiadané pozemky scudzit' pod sankciou absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Povinná osoba v tomto prípade však žiadané nehnuteľnosti, na ktoré bol uplatnený reštitučný nárok previedla v konkurznom konaní na iné osoby. Sama bola dňa 15. júla 2011 ex offio vymazaná z obchodného registra, zanikla bez právneho nástupcu. Práve z titulu, či sa nejedná o jednu zo zákonných prekážok uvedených v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o pôde, teda či žiadané nehnuteľnosti nie sú vo vlastníctve fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá nie je povinnou osobou, pre ktorú by nebolo možné vydať žiadané nehnuteľnosti, povinnú osobu posúdil ku dňu účinnosti zákona o pôde.

3. V neposlednom rade odporca poukázal na samotný zmysel reštitučných zákonov, ktorým bolo zmiernenie následkov niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989, za účelom dosiahnutia zlepšenia starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu obnovením pôvodných majetkových vzťahov k pôde a upraviť vlastnícke vzťahy k pôde v súlade so záujmami hospodárskeho rozvoja vidieka aj v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia. Uviedol, že strelnica nie je druh pozemku. To, že sa mohli žiadané nehnuteľnosti využívať ako strelnica bez majetkovoprávneho vysporiadania a bez toho, aby tam strelnica de iure existovala, predstavuje prvá zásah do majetkovoprávných vzťahov vtedajších vlastníkov zo strany štátu a to, že predmetné pozemky boli vyvlastnené na Doškolovalacie stredisko pre ľudové milície, avšak sa nevyužívali na účel, na ktorý boli vyvlastnené, keďže doškolovalacie stredisko bolo umiestnené mimo žiadaných nehnuteľností tak, ako to odvolateľ popísal vo svojom rozhodnutí. Znamená to možnosť prinavrátania vlastníctva.

Rozsudok krajského súdu navrhol zmeniť a preskúmané rozhodnutie potvrdiť.

S rozsudkom krajského súdu sa nestotožnili ani oprávnené osoby S., I. I., Z. P., M. H., D. I., F., D. S., S. L. a podali proti nemu odvolanie. Postup krajského súdu považovali za nesprávny a navrhli ho zrušiť a potvrdiť rozhodnutie správneho orgánu. Ďalej požadovali, aby najvyšší súd vo svojom rozhodnutí v časti odôvodnenia potvrdil neplatnosť kúpnych zmlúv, ktorými spoločnosť SWIPO, s.r.o., nadobudla reštituované pozemky a určil za povinnú osobu v zmysle § 5 ods. 1, 2 zákona č. 229/1991 Zb. Slovenskú republiku ako nástupníckeho štátu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, pretože ku dňu účinnosti zákona boli menované pozemky majetkom ČSFR v správne štátneho podniku KOVOHUTY Krompachy.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania boli dôvodne podané.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

S účinnosťou od 1. októbra 2013 boli v zmysle § 8 písm. b/ zákona č. 183/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov zrušené pozemkové úrady a podľa § 9 ods. 4 zákona ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia Obvodného pozemkového úradu v Banskej Bystrici nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Banská Bystrica. Pod všeobecným označením žalovaný, je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-PO-PLO-2014/527-119/DB zo dňa 20. februára 2014 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predmetom preskúmacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. OU-PO-PLO-2014/527-119/DB zo dňa 20. februára 2014, ktorým príslušný správny orgán rozhodol o reštitučnom nároku proti povinnej osobe o vydaní dotknutých nehnuteľností ako oprávnenej osobe.

Najvyšší súd v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj

konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa SWIPO, s.r.o., Stropkov, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť neprávoplatného rozhodnutia správneho orgánu.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdnym prieskumom zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V zmysle § 3 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) povinnosťou správneho orgánu je postupovať v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Je povinný chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností, je povinný postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musí správny orgán poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Správny orgán je povinný svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správneému vybaveniu veci. Správny orgán dbá na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správny orgán dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Povinnosťou správneho orgánu je v súlade s § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneému orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov ako aj výchova a zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb (§ 1).

Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, porušenie ktorého sa v prvom rade namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú.

Pri posúdení námietok porušenia „práva na spravodlivý proces“ odvolací súd konštatuje, že nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že účastníci konania majú právo na spravodlivý proces.

Zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pôde“) upravuje práva a povinnosti vlastníkov, pôvodných vlastníkov, užívateľov a nájomcov pôdy, ako aj pôsobnosť štátu pri úprave vlastníckych a užívacích práv k pozemkom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o pôde oprávnenou osobou je štátny občan Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ktorý má trvalý pobyt na jej území a ktorého pôda, budovy a stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti prešli na štát alebo na iné právnické osoby v dobe od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 6 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o pôde, ak osoba, ktorej nehnuteľnosť prešla v dobe od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v § 6, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13, alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami, pokiaľ sú štátnymi občanmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a majú trvalý pobyt na jej území, fyzické osoby v tomto poradí:

- a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený pri dedičskom konaní, ktorý nadobudol celé dedičstvo,
- b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol vlastníctvo, ale iba v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti nehnuteľnosti, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený iba k tejto časti nehnuteľnosti,
- c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,
- d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,
- e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými jeho deti.

Podľa § 6 ods. 1 písm. m/ a p/ zákona o pôde oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia za náhradu, pokiaľ nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila účelu, na ktorý bola vyvlastnená a v dôsledku prevzatia nehnuteľností bez právneho dôvodu.

Predmetom odvolacieho konania bolo odvolanie odporcu a zúčastnených osôb proti rozsudku krajského súdu, ktorý zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu pre nesprávne právne posúdenie vecí (§ 250j ods. 2 písm. a/ OSP). Pri rozhodovaní sa prioritne zaoberal odvolacou námietkou, ktorá sa týkala právneho posúdenia reštitučného nároku podľa § 6 ods. 1 zákona o pôde. Tak, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku krajského súdu, po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo zistené, že podľa vyvlastňovacieho rozhodnutia ONV v Prešove, odbor výstavby a ÚP zo dňa 22. októbra 1983 boli vyvlastnené časti pozemkov, ktoré sú vedené ako novovytvorené parcely v kat. území H. parc. č. XXX/X, druh pozemku ostatná plocha o výmere 3564 m², parc. č. XXX/X, druh pozemku ostatná plocha o výmere 15 431 m² a parc. č. XXX/X, druh pozemku ostatná plocha o výmere 216 m²: podľa geometrického plánu č. 243-1-3401-113-81 zo dňa 6. októbra 1961 v prospech Československého štátu do správy MNV v Margecanoch na ťarchu H. E. v podiele 1 a neznámych vlastníkov ohľadom podielu 1 neb. K. E. pre účely výstavby Doškolovalacieho strediska ĽM v k. ú. H.

Okresný národný výbor v Prešove, odbor výstavby a ÚP dňa 12. marca 1984 vydal stavebné povolenie pre stavbu Doškolovalacieho strediska pre ľudové milície na pozemku č. D. a XXX (správne by malo byť XXX) k. ú. H., ktorá pozostáva z : hlavný objekt, terénne úpravy, cestné komunikácie, elektrická káblová sieť, vonkajšie osvetlenie, NN prípojka. Dňa 24. septembra 1985 bola uzavretá dohoda o užívaní objektu „Doškolovalacie stredisko pre ľudové milície Klenov“ a pozemkov, na základe ktorej sa MMN v Margecanoch zaviazal odovzdať po kolaudácii národného podniku Kovohuty Krompachy. Z vykonaného dokazovania správnych orgánov a krajským súdom jednoznačne vyplynulo, že vyvlastnené časti žiadaných pozemkov na účel vyvlastnenia neslúžili. Účastníci správneho, ako aj súdneho konania svojimi vyjadreniami preukázali, že pri vyvlastnení pôvodných parciel to bol členitý svahovitý terén - les. Na parcele č. CKN XXX terén bolo potrebné z bezpečnostných dôvodov, pre účely praktického školenia, t.j. streľieb jednotlivých streleckých zložiek, a to najmä ľudových milícií, prispôbiť a upraviť na požadované parametre. Pred výstavbou bolo nutné previesť odlesnenie pozemkov ťažbou drevnej hmoty a premiestniť zeminu k pretekajúcemu potoku - umelý val. Zemina bola presunutá a použitá na vyrovnanie terénu parc. CKN XXX a jej úpravu na odstavnú plochu, čo sa uvádza aj v znaleckých posudkoch. Následne tak došlo k zmene spôsobu využitia parciel, kde pôvodný spôsob využitia, ako lesná pôda, bol potom označený ako pozemok, ktorý slúži na rekreačné a športové účely. Neskôr sa takto označený spôsob využitia zmenil na súčasné označenie pozemok, na ktorom je ihrisko, štadión, kúpalisko, športová dráha, autocamp, táborisko a iné. Účastníci správneho a súčasne aj súdneho konania tak preukázali, že parcely, ku ktorým ich právny predchodca zákonom stanoveným spôsobom uplatnil reštitučný nárok podľa zákona o pôde, a to parc. CKN XXX a CKN XXX, boli ako celok využívané pre účely Doškolovalacieho strediska ľudových milícií Klenov. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom odvolacích dôvodov proti rozsudku krajského súdu, samotným rozsudkom krajského súdu a s obsahom pripojených spisov sa s právnym názorom krajského súdu vysloveným v rozsudku nestotožnil. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že správny orgán sa v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia podrobne zaoberal podmienkou uplatneného reštitučného nároku podľa § 6 ods. 1 písm. m/ a p/ zákona o pôde a správne dospel k názoru, podľa ktorého sporové nehnuteľnosti neslúžili účelu, na ktorý boli vyvlastnené. Správny orgán náležitým spôsobom zisťoval podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 6 ods. 1 písm. m/ a p/ zákona o pôde. Okrem iného zisťoval, či v čase vyvlastnenia podľa vtedy platnej vyhlášky č. 124/1961 Zb. o strelných zbraniach a strelive (účinné do 1. apríla 1984) bolo možné streľby vykonávať len na schválených strelniciach. Od 1. apríla 1984 bola účinná vyhláška č.10/1984 Zb., ktorou sa vydávajú podrobnejšie predpisy o zbraniach a strelive. Z ustanovenia § 32 vyplýva, že k žiadosti o zriadenie strelnice má organizácia, okrem iných náležitostí, doložiť 1/ rozhodnutie stavebného úradu o umiestnení stavby, 2/ stavebnú dokumentáciu, 3/ posudok súdneho znalca z odboru streliva a výbušnín. Bolo preukázateľne zistené, že dokumentácia, týkajúca sa výstavby Doškolovalacieho strediska ľudových milícií, ktorá bola zadovážená z dostupných archívov, neobsahovala žiadnu dokumentáciu popisujúcu stavbu strelnice, jej technické prvky, ani technické parametre. Správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia tak správne konštatoval, že od vyvlastnenia sporných nehnuteľností doteraz strelnica nebola zriadená a povolená, podľa platných právnych predpisov. Stavebné povolenie ONV Prešov č. Výstavby:8502984 zo dňa 12. marca 1984 vydaným pre stavbu „Doškolovalacie stredisko pre ľudové milície“ na pozemku EN XXX a XXX (správne XXX) k. ú. H. nepopisuje stavbu strelnice, ani jej technické prvky. Ak teda existovala strelnica v k. ú. H. pred rokom 1981, tak ako to preukazovala spoločnosť Swipo, s.r.o., tak bez právneho dôvodu. V správnom konaní bolo preukázané, že k strate vlastníckeho práva k častiam pôvodných pozemkovo-ksižných parciel došlo v dôsledku vyvlastnenia za náhradu. Po tom, čo S. E. uplatnil reštitučný nárok, vrátil náhradu, ktorá mu bola poskytnutá pri predmetnom vyvlastnení späť štátu v sume 9 674,60 Kčs dňa 29. marca 1992, čím potvrdil, že za vyvlastnené časti žiadaných pozemkov bola vyplatená náhrada, teda že predmetné vyvlastnenie sa uskutočnilo za náhradu. Vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu a právnej úpravy na vec sa vzťahujúcej zákon č. 229/1991 Zb. námietky odvolateľa Swipo, s.r.o. odvolací súd vyhodnotil za nedôvodné. Z výroku rozhodnutia správneho orgánu vyplýva, že ktorým fyzickým osobám sa navracia vlastníctvo ako právnym nástupcom oprávnených osôb. Správny orgán skutkové zistenia potvrdzujúce status oprávnenej osoby v zmysle reštitučného zákona, uplatnenie samotného reštitučného nároku a splnenie zákonných podmienok na navrátenie vlastníctva skutkovo a právne vyhodnotil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu správneho konania oprávnená osoba zomrela, správny orgán správne postupoval s

právnym nástupcom oprávnenej osoby, keď v súlade s § 460 Občianskeho zákonníka konal s právnymi nástupcami oprávnenej osoby. Ako dedičia okamihom smrti oprávnenej osoby vstúpili do všetkých práv a záväzkov oprávnenej osoby, teda aj do jej reštitučného nároku na navrátenie vlastníctva v súlade s reštitučným zákonom. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že správny orgán nielen nepochybil, pokiaľ konal a nárok na navrátenie vlastníctva priznal právnym nástupcom oprávnenej osoby, ale postupoval aj v súlade so zákonom a to v súlade s § 460 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok v znení neskorších predpisov. V súvislosti s reštitučným nárokom oprávnených osôb v predmetnej veci odvolací súd poukazuje na obdobné rozhodnutie odporcu Okresný úrad Prešov, pozemkový a lesný odbor v Prešove č. OU-PO-PLŔO-2014/00673-121/ŠK z 24. februára 2014, ktorým rozhodol v obdobnej právnej veci reštitučného nároku žiadateľov I. X. a M. X.. Tieto oprávnené osoby si v inom správnom konaní uplatnili reštitučný nárok po pôvodnej oprávnenej osobe M. X., rod. S., ktorá zomrela X. P. XXXX k parcelám registra CKN k. ú. H. - parc. CKN XXX/X ostatná plocha o výmere 1731 m², CKN XXX/X - ostatná plocha o výmere 15 595 m² a CKN XXX/X - ostatná plocha o výmere 140 m², pôvodne evidované ako časti pozemkovo-knižných parciel mpč. XXX/X a XXX/X vedených v pozemkovo-knižnej vložke č. 160 v k. ú. H., ktoré v rozhodnom období prešli do vlastníctva štátu spôsobom uvedeným v § 6 ods. 1 písm. m/, p/ a r/ zákona o pôde. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 6Sp/8/2014-159 zo dňa 8. októbra 2014 potvrdil opravným prostriedkom, okrem iného, obchodnej spoločnosti Swipo, s.r.o., Stropkov, rozhodnutie správneho orgánu, ktorým správny orgán rozhodol o vydanie nehnuteľností oprávnenej osobe podľa zákona o pôde. Na odvolanie obchodnej spoločnosti Swipo, s.r.o., Stropkov, Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 10Sžo/26/2015 dňa 25. mája 2016 rozsudok KS v Prešove, ako vecne správny, potvrdil. V odôvodnení svojho rozsudku sa stotožnil s právnym posúdením reštitučného nároku oprávnenej osoby. Obchodná spoločnosť Swipo, s.r.o. sa obrátila sťažnosťou pre porušenie základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/26/2015 z 25. mája 2016 na Ústavný súd Slovenskej republiky. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti nezistil ústavný súd v skutkových a právnych záveroch napadnutého rozsudku NS SR nič ústavne nekonformné, čo by nasvedčovalo ich arbitrárnosti alebo ústavnej neakceptovateľnosti. Ústavný súd v bode 15 svojho uznesenia uvádza: „Sťažovateľka dostala odpovede na všetky otázky, ktoré uplatnila vo svojich opravných prostriedkoch a ktoré boli relevantné pre rozhodnutie v danej veci. Všeobecné súdy sa podrobne zaoberali otázkou povinnej osoby, následkami porušenia blokačného ustanovenia, postavením sťažovateľky ako účastníčky konania, ale aj otázkou naplnenia podmienok pre navrátenie vlastníckeho práva upravených v § 6 zákona o pôde“. Správny orgán na základe vykonaného dokazovania z listín založených v jeho administratívnom spise konštatoval, že reštitučný nárok podľa § 9 ods. 1 v nadväznosti na § 13 zákona o pôde si uplatnil žiadosťou o navrátenie pozemkov dňa 30. septembra 1991 S. E.. Reštitučný nárok si uplatnil na pôvodné pozemkovo-knižné parcely mpč. XXX/X, mpč. XXX/X a mpč. XXX/X, zapísané v PKV č. XXX k. ú. H.. Svoju žiadosť odôvodnil tým, že nehnuteľnosti boli vyvlastnené 22. októbra 1983 vyvlastňovacím rozhodnutím č. Výstavba.4461/82OVaÚP ONV Prešov. Ako reštitučný titul uviedol § 6 ods. 1 písm. m/ a r/ zákona o pôde. Podľa PKV č. XXX k. ú. H. pozemkovo-knižnými vlastníckymi parciel mpč. XXX/X zapísanej v PKV pod A1 ako roľa E. staré G. o výmere 19 376 m², mpč. XXX/X zapísané v PKV pod A2 ako roľa detto o výmere 760 m² a mpč. XXX/X zapísané v PKV pod A3 ako lúka detto o výmere 3 960 m² boli K. E. v podiele 1 a H. E., rod. K. v podiele 1 na základe Pridelovej listiny Ministerstva zemeľdľstva zo dňa 29. novembra 1937 (zapísané do pozemkovej knihy PKV č. XXX dňa 1. decembra 1937, č. d. 8153 pod B1, 2). Pozemkov-knižný vlastníck K. E. nar. XX. S. XXXX, zomrel dňa X. Z. XXXX. Podľa rozhodnutia Štátneho notárstva v Prešove o prejednaní dedičstva č. D1660/83 po neb. K. E. zo dňa 21. decembra 1983 žiadané pozemky v celosti nadobudol jeho syn S. E. nar. X. Z. XXXX. Podľa dedičského rozhodnutia D709/92 zo dňa 2. apríla 1992, ktoré sa netýkalo žiadaných pozemkov, dedičmi po K. E. sa stali štyri detí, S., I. E., nar. XX. M. XXXX, S. N., rod. E., nar. XX. Q. XXXX a M. P., rod. E., nar. XX. O. XXXX (oprávnené osoby). Pozemkovo-knižná vlastníčka H. E., rod. K., nar. XX. J. XXXX, zomr. XX. J. XXXX. Podľa dedičského rozhodnutia D710/92 zo dňa 2. apríla 1992 sa po nebohej H. E. stali dedičmi jej štyri deti - oprávnené osoby.

Odvolací súd v danej veci zistil, že základná námietka odporcu, ktorou považoval rozsudok krajského súdu za nezákonný sa týkala nesúhlasu s názorom krajského súdu na postup, ktorý vykonal a realizoval

podľa § 33 ods. 1 a 2 Správneho poriadku. Tvrdil, že v konaní o reštitučnom nároku oprávnenej osoby dôsledne skúmal podmienky uvedené v § 5 ods. 1 a 2 zákona o pôde, keď povinnou osobou ku dňu účinnosti tohto zákona bol Čsl. štát a to prostredníctvom správcu štátneho majetku - Kovohuty š.p. Krompachy. V zmysle rozsudku NS SR sp.zn. 4Sžo/64/2010 z 30. novembra 2011 posúdil, že navrhovateľmi, t.j. oprávnenými osobami v zmysle § 4 ods. 1 a 2 písm. c/ zákona o pôde, sú štyria súrodenci, a to S. E., I. E., S. V. a M. P.. Posúdenie oprávnenej osoby znamenalo posúdenie jedného z predpokladov reštitučného konania. Táto skutočnosť vyplýva aj z výroku rozhodnutia správneho orgánu. Z dôvodu, že oprávnené osoby v priebehu správneho ako aj súdneho konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiam správneho orgánu zomreli, správny orgán správne konal s ich právnymi nástupcami, t.j. dedičmi. Výrok preskúmaného rozhodnutia presne popisuje osoby, kto je dedičom, po akej oprávnenej osobe a podľa ktorého zákonného ustanovenia. Odvolací súd sa preto nestotožnil s námietkou obchodnej spoločnosti Swipo, s.r.o., Stropkov, týkajúcou sa nezrozumiteľnosti výroku rozhodnutia správneho orgánu. Zásadnou právnou otázkou, s ktorou sa musel správny orgán v predmetnej veci vysporiadať, bola otázka prevodu majetku štátu na iné osoby podľa zákona č. 92/1991 Zb. z dôvodu, že spoločnosť Kovohuty Krompachy a.s., naposledy so sídlom Ul. 29. augusta č. 586, Krompachy, na ktorú prešli popri inom majetku aj žiadané pozemky. Dňa 10. marca 1999 bol vyhlásený na Kovohuty Krompachy a.s. uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 2K/32/99-6, ktoré boli prijaté do konkurznej podstaty a následne kúpnu zmluvou z 9. februára 2000 boli tieto nehnuteľnosti prevedené na: 1. Swipo, s.r.o., so sídlom Stropkov - v 1/3, 2. STEUL s.r.o. Prešov - v 1/3 a na 3. S., bytom Stropkov v podiele 1/3. Ďalšími kúpnyimi zmluvami medzi podiely spoločnosti STEUL s.r.o. a S. G. boli prevedené na spoločnosti Swipo, s.r.o., ktorá sa stala výlučným vlastníkom parciel, ku ktorým bol uplatnený reštitučný nárok v predmetnej právnej veci. Oprávnená osoba podľa § 4 ods. 1 zákona o pôde, a to S. E. uzatvoril dňa 11. mája 1992 s povinnou osobou Kovohuty š.p. Krompachy dohodu o vydaní žiadaných pozemkov. Pozemkový úrad v Prešove podľa § 9 ods. 2 zákona o pôde rozhodnutím č. 540/92/18 š.p. dňa 23. júna 1992 túto dohodu schválil, avšak z dôvodu nesprávneho určenia okruhu oprávnených osôb, bolo toto rozhodnutie krajským úradom zrušené. Medzi tým bola dňa 14. marca 1994 Fondom národného majetku vydaná zakladateľská listina, na základe ktorej vznikla spoločnosť Kovohuty Krompachy a.s., na ktorú prešli popri inom majetku aj žiadané pozemky. Povinná osoba však žiadané nehnuteľnosti previedla v konkurznom konaní na iné osoby a sama bola dňa 15. júla 2011 ex offo vymazaná z Obchodného registra a zanikla tak bez právneho zástupcu. Žiadané pozemky nadobudla obchodná spoločnosť Swipo, s.r.o., Stropkov v rozpore s blokačným ustanovením od Kovohuty Krompachy a.s., ktorá vznikla privatizáciou štátneho podniku. Celú privatizáciu podľa zákona č. 92/1991 Zb. zastrešoval Fond národného majetku. V uvedenej súvislosti je potrebné poznamenať, že predmetné nehnuteľnosti, ktoré sú v držbe alebo vo vlastníctve povinnej osoby má aj správa katastra, k čomu sa vyjadril aj Úrad geodézie, kartografie a katastra, ako Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 245/2014 zo dňa 6. mája 2014. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nemohol kladne prisvedčiť podpornému dôkazu, a to Nálezú Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 549/2015-33 zo 16. marca 2016, na ktorý poukázal právny zástupca obchodnej spoločnosti Swipo, s.r.o., Stropkov, a to v súvislosti s uvalením dôkazného bremena k dispozícii so štátnym majetkom u jeho predchodcov. Takýto názor zastáva odvolací súd už aj s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 340/2017-10 zo dňa 18. mája 2017 (odvolací súd na obsah tohto uznesenia poukazuje vyššie), a to hlavne z toho dôvodu, že sťažnosť obchodnej spoločnosti Swipo, s.r.o., voči rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/26/2015 z 25. mája 2016 v obdobnej právnej veci bola ústavným súdom odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd rozsudok krajského súdu podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 2 50l ods. 1 a § 250q ods. 2 OSP a s § 492 ods. 1, 2 SSP zmenil tak, že rozhodnutie odporcu č. OU-PO-PLO-2014/527-119/DB zo dňa 20. februára 2014 ako vecne správne a zákonné potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 veta tretia OSP a § 492 ods. 2 SSP. Podľa výsledku konania úspešnému odporcovi a navrhovateľom v správnom konaní nepriznal náhradu trov, lebo im takáto náhrada v predmetnom konaní neprináleží. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.